

Sprawa T-289/01

Der Grüne Punkt — Duales System Deutschland GmbH przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — System zbiórki i odzysku opakowań wprowadzanych do obrotu w Niemczech i oznaczonych logo Der Grüne Punkt — Decyzja o wyłączeniu — Obowiązki nałożone przez Komisję w celu zapewnienia konkurencji — Wyłącznieść przyznana przedsiębiorstwom prowadzącym zbiórkę przez korzystających z ich usług podmiot zarządzający systemem — Ograniczenie konkurencji — Konieczność zapewnienia dostępu konkurentów do urządzeń służących do prowadzenia zbiórki, z których korzysta podmiot zarządzający systemem — Zobowiązania podjęte przez podmiot zarządzający systemem

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji (pierwsza izba) z dnia 24 maja 2007 r. . . . II - 1694

Streszczenie wyroku

- 1. Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Zakaz — Wyłączenie — Zobowiązanie zaproponowane w trakcie postępowania administracyjnego (art. 81 WE)*

2. *Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Zakaz — Wyłączenie — Przesłanki*
3. *Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Zakaz — Wyłączenie — Przesłanki*
(art. 81 ust. 1 i 3 WE; rozporządzenie Rady nr17, art. 8 ust. 1)
4. *Konkurencja — Reguły wspólnotowe — Stosowanie przez sądy krajowe*
(art. 81 ust. 1 WE)
5. *Konkurencja — Przedsiębiorstwa zobowiązane do zarządzania usługami w ogólnym interesie gospodarczym*
(art. 86 ust. 2 WE)

1. Zobowiązanie przedstawione przez przedsiębiorstwo w toku postępowania administracyjnego w odpowiedzi na zastrzeżenia wyrażone w tych ramach przez Komisję ma ten skutek, że uściśla treść porozumień zgłoszonych w celu uzyskania atestu negatywnego lub wyłączenia na podstawie art. 81 WE, poprzez wskazanie Komisji, w jaki sposób przedsiębiorstwo to zamierza zachowywać się w przyszłości. W związku z tym Komisja ma prawo wydać decyzję, uwzględniając to zobowiązanie i zadaniem Sądu nie jest badanie jej legalności w świetle elementu, z którego przedsiębiorstwo zrezygnowało w trakcie postępowania administracyjnego.

niczonej drożności dla jego konkurentów, Komisja może nakazać temu przedsiębiorstwu tytułem obowiązku warunkującego atest negatywny lub przyznanie wyłączenia na podstawie art. 81 WE, wspólne korzystanie przez nie oraz jego konkurentów z tych urządzeń, jeśli w jego braku byłoby oni pozbawieni wszelkiej realnej możliwości wejścia na właściwy rynek i utrzymania się na nim.

(por. pkt 107, 112, 113)

(por. pkt 87–89)

2. W przypadku gdy urządzenia należące do partnerów handlowych przedsiębiorstwa, które stanowi zasadniczą część popytu, stanowią element o ograniczonej
3. Artykuł 8 ust. 1 rozporządzenia nr 17 stanowi, że do decyzji o wyłączeniu można dołączyć warunki i obowiązki, przy czym przepis ten nie określa, kiedy Komisja musi wybrać jeden z tych środków. Co więcej, w związku z tym, że art. 81 ust. 3 WE wprowadza na korzyść przedsiębiorstw wyjątek od ogólnego zakazu przewidzianego w art. 81

ust. 1 WE, Komisji musi przysługiwać szeroki zakres uznania w zakresie szczegółowych postanowień dotyczących wyłączenia, przy czym Komisja jest zobowiązana przestrzegać granic wyznaczonych dla jej uprawnień w art. 81 WE.

sądy te nie mogą wydawać decyzji, które byłyby sprzeczne z decyzją Komisji, nawet jeśli decyzja Komisji pozostaje w sprzeczności z decyzją wydaną przez sąd krajowy w pierwszej instancji.

(por. pkt 197)

Sam fakt, iż Komisja w pewnych przypadkach wołała narzucić warunki niż nałożyć obowiązki, nie wystarcza, by zakwestionować przewidzianą w rozporządzeniu nr 17 możliwość dołączenia do decyzji o wyłączeniu obowiązków, a nie warunków.

(por. pkt 153, 154)

4. Gdy sądy krajowe orzekają w kwestii porozumień lub praktyk, które są już przedmiotem decyzji Komisji, działającej w ramach kompetencji, które zostały jej przyznane celem zapewnienia przestrzegania wspólnotowych reguł konkurencji,

5. Nawet przy założeniu, że przedsiębiorstwo zarządzające systemem zbiórki i odzysku jednostkowych opakowań jest zobowiązane do usługi świadczonej w ogólnym interesie gospodarczym w rozumieniu art. 86 ust. 2 WE, okoliczność, że Komisja nałożyła na nie obowiązki, zgodnie z którym nie będzie ono uniemożliwiać przedsiębiorstwom prowadzącym zbiórkę zawierania z konkurentami tego przedsiębiorstwa umów, które pozwalają tym ostatnim na korzystanie z ich pojemników i innych urządzeń służących do zbierania i sortowania opakowań, ani też nie będzie utrudniać wykonywania tych umów, nie pozwala na wykazanie, że zagrożona jest realizacja — na warunkach możliwych do zaakceptowania z ekonomicznego punktu widzenia — powierzonych systemowi usługi z zakresu przyjmowania zwrotu i odzysku.

(por. pkt 207, 208)